

241. Paa Tave Bondes Ager ved Birkinde By.

(Hans Tausen.)

H. Rung.

Andante con moto.

p

1. Paa Ta - ve Bondes A - ger ved Bir - kin - de By der gik en lil - le Plovdreng og

poco f

sang un - der Sky. Han mes - sed som Kler - ken og drev paa tre - ven Hest: „Gud

mf *p*

gi - ve Hans Plov - kjø - ring kun - de bli - ve Præst!“ Bag Ploven nikked Bon - den, han

mf *p*

lyt - ted der - til: „Hver Purk kan bli - ve Bisp, naar Vor - her - re kun vil. Løb

poco f *mf*

ej Morten Bo - rup fra Plov og Bonde - Hors? Nu tug - ter han Pil - te til lærde Mænd i Aars.

2. Det var hin lille Plovdreng fra Birkinde By,
 Hans Navn fløj over Danmark med folkeligt Ry,
 En dansk Morten Luther han stred med Ordets Sværd
 Og sejred med Aanden i Hjertefolkets Hær.
 Ret aldrig nogen Plovkjøring drev det saa vidt;
 Han stoled paa sin Gud, paa sig selv dog kun lidt:
 „Den Dag han ej kæmped med Modgang eller Nød,
 Han frygted Guds Naade, som før, ej til ham flød.“

3. Den Dag, de stolte Bisper i Fængsel blev bragt,
 Guds Ord var paa Guds Alter af Bondehaand lagt.
 Da Folket var frelst og udslykt det bitre Had,
 Hans Tavsen i Ribe paa Bispestolen sad.
 Men mer end alle Bisper i Dannemarks Land
 Hin Bondesøn har sørget for Kvinde og Mand.
 Ret aldrig hans Navn skal i danske Hjerter dø
 Saalønge her ringer en Klokke over Ø.

B. S. Ingemann.

242. Perle paa Havets glinsende Vove.

(Fyen.)

Carl Mortensen.

Tempo di marcia.

1. Per - le paa Ha - vets glin - sen - de Vo - ve,
 vaar - fri - ske, grøn - ne Aa - kan - de - blad! Som en Na - tur - aand
 præg - tig du sti - ger op af det fri - ske, kø - li - ge Bad.

2. Vaarsolen daler
 Ned i dit Bæger,
 Gemmende gamle
 Kræfter i sig;
 Guldfiske lege
 Under dit Dække;
 Sangfugle bygge
 Rede paa dig.

3. Mellem de danske,
 Frodige Lunde,
 Midt i den friske,
 Gyngende Sø,
 Straaler du som en
 Perle paa Voven,
 Svømmer du, Odins
 Dejlige Ø!

Mads Hansen.